

[Gorrsen.]

lige fiskeriforenings medlemmer også har givet deres fulde tilslutning til dens gennemførelse.

Med hensyn til lovforslagets enkeltheder skal jeg indskrænke mig til at pege på følgende: området for fællesfiskeriet, der tidligere mod øst begrænsedes af en linje fra Birknakke til Kegnæs fyr, er i det foreliggende lovforslag begrænset af en linje fra Lille Borrishoved til Nykirke fyr og kommer derved til at omfatte godt halvdelen af det i henhold til overenskomsten angående fiskeri i Flensborg Fjord af 10. april 1922 forudsatte fælles fiskeområde.

Antallet af de småfiskere, der siden genforeningen i kraft af forannævnte overenskomsts bestemmelser om, at kun fiskere, der var bosat i de til fjorden grænsende kommuner, fik gensidig adgang til at drive fiskeri i fjorden, også på andet lands søterritorium, er stadig gået tilbage, og grunden hertil er, foruden fjordfiskeriets tilbagegang i al almindelighed, bl. a. at der i den aftaleløse tid i efterkrigsårene fandt et fiskeri sted efter nye fangstmetoder med store fartøjer og redskaber, som næsten satte de små fiskere ved Flensborg inderfjord ud af spillet, og som i en del tilfælde var medvirkende til, at fiskerne opgav deres naturlige erhverv og søgte beskæftigelse på arbejdsmarkedet. Det vakte derfor almindelig tilfredshed blandt fjordfiskerne, da man den 1. november 1954 med enkelte ændringer, for så vidt angår mindstemålene, ved en aftale mellem Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland atter kunne sætte aftalen af 1922 i kraft, og i de sidst forløbne år har der hersket ro og tilfredshed med de opnåede resultater, navnlig med den forbedrede kontrol med bestemmelsernes overholdelse.

Når der i den flere gange nævnte overenskomst af 1922 i artikel 3, stk. 2, er en bestemmelse om, at kommissionen, der skal fastsætte særlige regler om mindstemål og fredningstider såvel som om de tilfaldte fiskerimetoder, og hvortil hvert land udnævner 3 medlemmer, hvoraf det ene skal være en fiskeritjenestemand og de to skal være fiskere, der er berettiget til at deltage i det fælles fiskeri, og det nu i artikel 4, stk. 1, i den nye overenskomst af 29. maj 1958 blot anføres, at fremtidig vil

hver af de kontraherende stater udpege 3 medlemmer, vil jeg gerne spørge den højtærede fiskeriminister, om det i praksis vil betyde, at man agter at følge den hidtil gældende fremgangsmåde ved udpegningen af kommissionens medlemmer.

Afsluttende vil jeg gerne takke den højtærede fiskeriminister for det fremsatte lovforslag. Samtidig vil jeg udtale ønsket om, at der bliver åbnet adgang til, at hver enkelt fisker i de af lovforslaget omfattede områder får mulighed for at stifte bekendtskab med den nye overenskomst og den lov, vi her er i færd med at vedtage, samt den nye kgl. anordning derved, at der gennem den stedlige fiskeriforening tilstilles hver enkelt fisker i fjordegnens kommuner et eksemplar af det nævnte materiale, hvilket kan bidrage til, at overtrædelser af de nye aftaler og fastsatte regler kan undgås.

Heick: Også jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til en hurtig og velvillig behandling af det foreliggende lovforslag. Som grænseboer vil jeg give udtryk for min tilfredshed med, at det fortsat går mod dels en normalisering af forholdene omkring grænsen, dels en lettelse af samkvemmet tværs over grænsen.

Den nye aftale afløser den gamle aftale af 1922, og den var jo igen et led i en større aftale, som regulerede grænseproblemerne langs den dansk-tyske grænse helt fra øst til vest. En overgang kunne man jo ikke komme videre med ordningen af problemerne i deres helhed, men nu er forhandlingerne tilendebragt, og det hilser jeg med stor tilfredshed. Da også de folk, der udøver det pågældende fiskeri, har erklæret sig tilfredse med ordningen, er der efter min mening ingen grund til for os her at gå dybere ind på problemet, og jeg vil derfor anbefale, at lovforslaget får en hurtig gang gennem tinget.

Clausen (Olufskjær): Det lovforslag, vi behandler, er jo for så vidt en fornyelse af traktaten af april 1922 mellem Tyskland og Danmark med de ændringer, der blev resultatet af de videreførte forhandlinger i august 1929 og igen i oktober 1954. Efter de forhandlinger, der er ført mellem de to lande, er det vel nok vanskeligt for os at ændre noget som helst i traktaten, men jeg vil